

[Horn.]

fiduser, spekulerer på, om man kan tjene et par fedtestemmer her og dér. Her gælder det om, at man har mod til at sige et par sandheder også til sine egne. Jeg håber altså, at vi kan afgive en enstemmig betænkning den 15. december.

Vi får senere lejlighed til at drøfte de større investeringer i forbindelse med den redegørelse, som den højtærede økonomiminister vil give tinget efter nytår, så det skal jeg ikke komme ind på, ud over at jeg gerne vil gøre den bemærkning, at man må være klar over, at her kan der ikke blive tale om både-og, her er der tale om at vælge mellem forskellige ting, der kan udføres, set i forhold til de andre sektorer, som jeg nævnte i indledningen: kulturområdet, de sociale områder o. s. v.

Sluttelig vil jeg gerne gøre en bemærkning om et rygte, der er sat i omløb. Vi opdagede det ved et misbrug af spørgetiden for nylig, hvor det ærede medlem hr. Niels Ravn sagde, at han af et referat i nogle blade havde fået den opfattelse, at jeg havde sagt, at Øresundsbroen skulle komme før Store-Bæltsbroen. Det har intet med virkeligheden at gøre. De nævnte blades referat er formentlig bygget på en samtale med TV for en fjorten dages tid siden om storflyvepladsen på Saltholm og i relation hertil en fast forbindelse over Øresund. Men for at få rygtet afivet — det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var også inde på det nu — vil jeg gerne med formandens tilladelse citere fra båndet, hvad jeg sagde om denne sag:

„Selvfølgelig må vi fastholde, at ud fra rene danske synspunkter, danske erhvervssynspunkter, har Store-Bæltsbroen stadig væk førsteprioritet.“

Det var, hvad jeg sagde ved den lejlighed, direkte citeret fra båndet. Jeg synes, det er lidt for skrap, at man så begynder at konstruere, at socialdemokratiet eller nogle medlemmer af socialdemokratiet skulle have en anden opfattelse, at der skulle være en ændring i vor stilling. Store-Bæltsbroen er for os stadig væk nr. 1.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker de ærede medlemmer, som har deltaget i diskussionen foranlediget af

det oplæg, jeg gav i går om trafikproblemer i forbindelse med finanslovbehandlingen.

Det ærede medlem hr. Thestrup skulle egentlig have haft svar i går, men jeg ville gerne gemme besvarelsen, til jeg i øvrigt skulle svare på de indlæg, der har været vedrørende nedlæggelse af sidebaner; også de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Holmberg har været inde på spørgsmålet. De ærede medlemmer kender jo for så vidt min stilling. Det må jo være sådan, at med den udvikling, vi er inde i, må der nedlægges sidebaner, men som jeg tidligere har sagt, kan man ikke, i hvert fald ikke med en rimelig økonomi, nedlægge et stort antal sidebaner på én gang. Der er mange problemer indeholdt i spørgsmålet, problemer med henblik på tjenestemænd o. s. v. Man ville komme i den situation, hvis man gjorde det, at måtte pensionere en hel del tjenestemænd på et for tidligt tidspunkt i forhold til deres anciennitet. Men statsbanerne arbejder altså med problemet, og vi mener, der må finde en rimelig udvikling sted på dette område.

Jeg skal ikke grave videre i det, det ærede medlem hr. Horn nævnte over for det ærede medlem hr. Thestrup, nemlig underskuds-dækningen ved privatbanerne. Det er en lidt uheldig situation, de to partier venstre og de konservative kommer i, når de dagen efter at have rejst et krav om nedlæggelse af baner faktisk går imod ministeriets indstilling om at nedsætte underskuds-dækningen fra staten. Det kan være et uheld. Jeg tror, det ærede medlem hr. Thestrup har den ærlige vilje, ligesom vi har det, til efterhånden at få nedlagt så mange privatbaner, som det nu engang er rigtigt at nedlægge. Vi har nedlagt en lang række privatbaner gennem de senere år. Det er vor hensigt at fortsætte netop på den måde, at vi går ned med underskuds-dækningen, når vi mener, at en bane bør nedlægges.

Det ærede færøske medlem hr. Mohr Dam rejste spørgsmålet om særlige frimærker for Færøerne. Det spørgsmål har været fremme for ca. 15 år siden på foranledning af det færøske landsstyre. Det viste sig dengang ved en undersøgelse, at man kun kunne indføre særlige frimærker for Færøerne, hvis Færøerne fik deres eget postvæsen. Jeg forstod også på det ærede